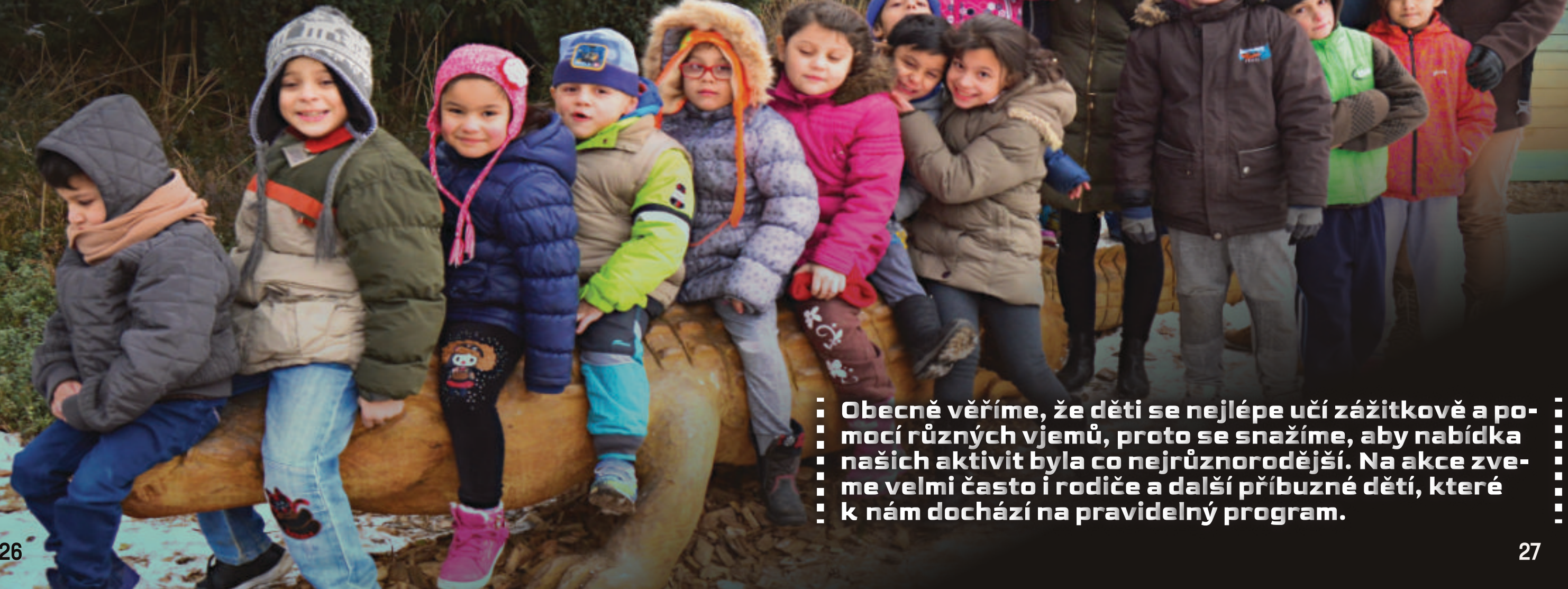

3.

JEDNORÁZOVÉ AKCE

▮ Obecně věříme, že děti se nejlépe učí zážitkově a po-
▮ mocí různých vjemů, proto se snažíme, aby nabídka
▮ našich aktivit byla co nejrozmanitější. Na akce zve-
▮ me velmi často i rodiče a další příbuzné dětí, které
▮ k nám dochází na pravidelný program.

Kromě pravidelného programu pořádáme každý rok desítky jednorázových akcí pro různé skupiny. Akcemi chceme nejen zpestřit naši činnost, ale hlavně rozšiřovat obzory komunitě v možnostech smysluplného využití volného času. Obecně věříme, že děti se nejlépe učí zážitkově a pomocí různých vjemů, proto se snažíme, aby nabídka našich aktivit byla co nejrozdnorodější. Na akce zveme velmi často i rodiče a další příbuzné dětí, které k nám dochází na pravidelný program. Ze zkušenosti totiž víme, že společně strávený čas s celou rodinou má velkou přidanou hodnotu pro všechny zúčastněné. Rodiče vidí, jaký vztah máme s jejich dětmi, a váží si o to více naší činnosti a zároveň jsou vděční za společný čas se svojí rodinou často při aktivitách,

kteří by jinak nezažili. My vidíme celkovou rodinnou dynamiku, což nám následně pomáhá při individualizaci práce s konkrétními klienty. A na konec samotné děti si vždy akce nejvíce užijí se svými vlastními rodiči a více poté na aktivity vzpomínají. Pořádané akce by se daly rozdělit do čtyřech kategorií podle účelu, počtu osob i místa konání: komunitní akce, výchovně-vzdělávací akce, výlety do přírody a motivační akce.

Komunitní akce jsou největší akce, které pořádáme. Je na nich vždy vysoká účast (vyšší desítky, u akcích venku nižší stovky). Akce pořádáme v našich klubových prostorách nebo přímo v místě bydliště našich klientů. Jsou zde vždy zvány celé rodiny a jsou to akce otevřené

pro veřejnost. Díky těmto akcím zůstáváme přes celý rok v kontaktu s širší komunitou. To považujeme za zásadní pro vzájemnou důvěru a dobré vztahy. Zároveň na nich prezentujeme naši činnost, aby i příbuzní měli šanci vidět, čemu se s jejich dětmi věnujeme. Zpíváme písničky, říkáme říkanky, malá divadelní, taneční nebo hudební vystoupení. Dospívající a rodiče se zase zapojují do přípravy výzdoby, kostýmů, rekvizit, pomáhají na stanovištích a přispívají do programu např. v rolích Mikuláše, andělů, čertů či divadelních postav. Mezi tradiční pořádané komunitní akce patří: Vánoční a Velikonoční slavnost, Maškarní, Mikulášská besídka nebo vyrábění adventních věnců a dekorací.

Výchovně-vzdělávací akce – Pravidelně se snažíme navštěvovat i různá naučná místa a akce, které rodiny baví a zároveň je něčemu učí. I na pravidelných aktivitách se snažíme nové poznatky představovat zábavnou formou. Je ale důležité, ukazovat, že čas se nedělí na učení a zábavu, ale existují aktivity, kde se spojuje obojí. Tím odbouráváme dlouhodobý odpor k učení, který má mnoho dětí silně zakořeněný. Snažíme se rodinám ukázat, že zjišťování nových poznatků může být zajímavé a kreativní. Povzbuzení přirozeného bádání je totiž základ zdravého vztahu k učení. Snažíme se navštěvovat trvalé expozice, ale i jednorázové zajímavé akce, které se nám naskytanou. Pravidelně navštěvujeme například vědecko-technické centrum Techmáníi,

zoologické zahrady, Akva Teru, bazén, divadlo a další. Kromě toho ale navštěvujeme akce, které jsou unikátní a jednorázové. Například jsme se zúčastnili slavnostního uvedení první romsky přeložené Bible publikované v Čechách.

Výlety do přírody – Výlety patří mezi činnosti, které provozujeme nejdéle. Na začátku našeho působení jsme neměli ani organizaci, natož klubové prostory nebo jakékoli finanční prostředky. Výlety do přírody byly velmi nízkonákladové, jelikož jsme maximálně popojeli kou-

sek vlakem nebo MHD. Následně jsme si prošli naučnou stezku, hledali schránky v rámci hry geocaching, hráli pohybové hry, učili se o přírodě a na závěr si třeba opekli burty a navštívili venkovní cvičiště. Do teď se snažíme výlety pravidelně zařazovat aspoň jednou za dva měsíce. Vnímáme mnoho pozitiv přirozeného pohybu i pobytu v přírodě, jako takového. Děti jsou výlety stále velmi oblíbené a máme radost, že s námi čím dál častěji vyrážejí i rodiče, často i s nejmladšími dětmi v kočárku. Pro nás je to velmi vzácný čas, protože trávíme s rodinami několik hodin,

kde je přirozený prostor pro povídání a často se zde naprosto nenuceně otevírají problémy nebo potřeby jak dětí tak rodičů. Můžeme tak narazit na problém, se kterým se nám během pravidelného programu nesvěří, protože se buďto stydí, nebo na to nemají čas. Společně strávený čas v přírodě navíc opět prohlubuje důvěru a vzájemné vztahy. Neformálně se zde učíme novým poznatkům. Cestou si vyprávíme o stromech,

historii, zvířatech, orientujeme se v mapě a tak podobně.

Motivační akce – Akce pořádáme pro každou skupinku dětí ze zájmových kroužků přibližně jednou za půl roku. Jsou to akce za odměnu pro děti za natrénované a předvedené vystoupení, pomoc na zahradě, snahu a účast na pravidelném doučování... Snažíme se děti mo-

tivovat pozitivně, a ne negativně. Chválit je za správné chování a úspěchy, a ne je kritizovat při neúspěších. Děti vědí, že při snaze a dlouhodobé práci dostanou odměnu. Což je pro ně bohužel někdy nová myšlenka, protože ve škole, i když se někdy snaží, tak nemusí dosahovat nejlepších výsledků a často tak velmi brzo ztrácí motivaci

k dalšímu učení nebo snaze obecně. Tyto aktivity vybíráme tak, aby si je děti maximálně užily. Výběr často konzultujeme s dětmi samotnými, aby měly na rozhodování o odměně co největší podíl. Nejčastěji chodíme do trampolínového centra Jump areny, na motokáry nebo laser-game.

Střípky ze života

„Tučňáci, lvi, opice, plameňáci!“

Zoologické znalosti našich dětí rostou geometrickou řadou! Zvířátka v životní velikosti se pamatují nejlépe! Díky laskavosti vedení Plzeňské zoo, která nám opakovaně poskytuje slevovou kartičku, navštěvujeme naši zoo několikrát do roka. S rodiči, bez rodičů, s dobrovolníky, bez dobrovolníků, prostě v různých uskupeních. Milá zoo, moc děkujeme!!!

„Pavlo, byla jsi v mém snu!“

volal na mě na ulici Honzík. Samozřejmě jsem se cítila velmi polichocena, i když z další konverzace vyplynulo, že jsem tam byla jako organizátorka fotbalového turnaje, a ne jako princezna tančící na rozkvetlé louce. Jsme moc rádi, že se dětem naše akce líbí a nezapomínají na ně. Věříme, že nezapomenou ani na to, co jim říkáme o životě, že nezapomenou aplikovat přijaté hodnoty do svého života.

„To byl můj nejkrásnější hezkej den!“

Svěřila se mi Meliska po vydařeném výletě mašinkou. Zážitky s Romátkou jsou vždy velmi intenzivní a já jsem byla moc ráda, že tentokrát to byl zážitek takhle krásně roztomilý!

„Prahou protéká Amazonka!“

Tak to byla tak trochu naše chyba. Zmátli jsme Renatku (15 let) tím, že jsme na přespávačce před výletem do Prahy měli kvíz mimo jiné o pražských památkách. Na otázku: „Která řeka protéká Prahou?“ Jsme dali vybrat: a) Amazonka, b) Berounka, c) Vltava. Renatka si samozřejmě vybrala Amazonku. Naštěstí jsme v Praze řeku Vltavu pak viděli z tolika stran, že nyní již nikdo nezáváhá! Sabinka (10 let), která s námi na výletě nebyla, se mě ptala, zda jsme do té Prahy letěli letadlem, když je to tak strašně daleko. Stále je co zlepšovat... Zato Honzík, který byl s námi na výletě v Praze v lednu, přišel pak do klubovny úplně nadšený! Ve škole probírali pražské památky hned po našem výletu a Honzík samozřejmě zazařil! Věděl úplně všechno, včetně toho, že Prašná brána má svůj název podle toho, že v ní byl ve středověku uchováván střelný prach! Zažít pro děti ve škole úspěch je velmi důležité pro udržení jejich motivace. Jsme rádi, když k tomu můžeme přispět.

„Běháte za Tretru?“

To byla velká pocta, když se nás takto ptal pravý orientační běžec před startem tradičního závodu Skryše 2016. Evidentně jsme zapadli! Je pravda, že v porozumění buvolám a mapám, která jsme měli v rukou, máme ještě rezervy, ale přesto jsme si závod hezky užili a umístili se v dětské kategorii na předních místech!

„Letos to bylo živější a i kluci byli více ukáznění!“

Pochvala od profesionálního rozhodčího, který nám statečně již druhým rokem pískal náš fotbalový turnaj, nás opravdu moc potěšila! V roce 2018 se mohl turnaj konat jen díky podpoře individuálních dárců, protože z dotace, kterou jsme na něj dostali, zbylo po pokrytí nákladů za pronájem haly jen pár korun. Jsme velice vděční za všechny příspěvky a dotace a jsme dvojnásob vděční individuálním dárcům, díky kterým můžeme pracovat s dětmi tak, jak je to potřeba, a to bez ohledu na to, jak se na dotacích urodí... Turnaj bez svačiny, medailí, pohárů a odměn – to by nebylo ono.

Strípky ze života

"Ty jsou úplně nepolíbený!" Tak zhodnotil zkušený ornitolog ze záchranné stanice naše zoologické znalosti. A to neslyšel, jak si Pája spletl netopýra s komárem a Martineček zase veverka s divokým prasetem.... Ale lepšíme se! Zato na karnevalu, který pořádala taneční skupina Paprsek, jsme zazářili!

"Krásně jsme si to užili! Byli tam úplně všichni! Kdy bude zas další přespávačka?" "Vůbec jsem se nevyspala, řádili do 4 hodin do rána, už jsem je skoro všechny vyhodila..." Přespávačka patří mezi tradiční akce, na které mají děti a vedoucí poněkud odlišné vzpomínky. Přesto do toho každý rok jdeme znovu. Nevím, zda to není trochu masochismus...

"Připadám si jako dospělej, jako kdybych jel do práce!" prohlásil Martineček po návštěvě motokár. Tímto spontánním prohlášením mě Martineček dostal. To, že má být dospělost spojená s prací, rozhodně neokoukal ve své rodině. Tatínek se na něj vykašlal dřív, než se narodil, vyrůstal s maminkou a dvěma staršími sestrami. Maminka byla plně vytížená péčí o děti. Pokud by si Martineček neodnesl z našeho společně stráveného času nic jiného, tak by to nebylo málo!

"Už nemůžu, už neujdu ani krok!" zkoušel to na nás Tomášek po 400 metrech výletu. Když viděl, že ho nikdo nebude nosit ani litovat, tak vesele ušel ještě dalších 9 km. To je pro naše děti také často nová zkušenost, že se svět netočí kolem nich, že je dospělí vždy neposlechnou, a že když projeví trochu snahy a námahy, tak pak zažijí spoustu zábavy - třeba si vylezou na poseď nebo mohou válet sudy v listí!

"Aha, tak promiňte!" Náš osmiletý gentleman Pěta se zastavil a ukázkově omluvil, když byl upozorněn, že na WC Státního zámku Český Krumlov se chodí dveřmi, a ne oknem. Jinak se výlet moc vydařil. Měli jsme skvělou paní průvodkyni, která nás nezahltila spoustou letopočtů, ale vybrala podstatné a zapamatovatelné věci z naší historie a ještě s námi počítala medvědy.

"Mireček skákal pupíček." Někdo skáče šipku, někdo kufr, ale Mireček je jako vždy originální. Při tomto osobitém stylu je třeba prohnout celé tělo do luku a skočit tak, aby se jako první dotkl vody právě pupíček. Není to snadné! Bazén je jedna z nejoblíbenějších atrakcí, které nabízíme. Je super, když tam přijdeme s malými dětmi a potkáme tam ty větší, které přišly samy. Naučili jsme je plavat, naučili jsme je chodit do bazénu...

Střípky ze života

„Jaké národnosti jsou ty děti?“ ptali se nás u Vřídla, když jsme s našimi Romátky ochutnávali prameny v Karlových Varech. Na romské turisty tam očividně nebyli zvyklí. „Rent a car? Nice shopping! Friendly price!“ Lákali nás zaslony v Praze. Kluci si pak povzdechli: „Já bych chtěl žít v Praze, je to tady moc krásné, ale neumím anglicky.“ Ani v Praze nebyli na romské turisty připraveni. Pokládali mě pravděpodobně za nějakou vybledlou Indku s kupou dětí. Třeba naše děti jednou založí Klub romských turistů, aby si majorita trochu zvykla...

„Oni jsou úplně roztomilí...“ rozněžnil se Petřík, který je jinak drsný borec. Při krmení kačenek a labutí jsme si hezky procvičili, jak se pozná táta a máma od kachny. Po cestě jsme viděli i srnky. Není nad setkání v terénu, protože na obrázcích jsou všechna zvířátka stejně velká. Jako vzpomínku na náš tábor Rytíři a princezny jsme si prohlédli interiéry zámku Kozel. Dobové obydlí rytířů a princezen se od toho našeho táborového poněkud lišilo... Naši výletníci nám udělali na prohlídce velkou radost, protože se chovali ukázněně a pozorně si vše prohlíželi. Náš dík patří paní průvodkyni za trpělivý výklad! Velkou pozornost sklídl nočník pod postelí.

„Má had pyžamo?“

Takové i jiné odborné dotazy nám pracovníci Akva Tery v Plzni statečně zodpovídali tři dny po sobě. Je nás totiž už tolik, že musíme chodit na tříkrát... Zvířátka se nám moc líbila. Rozšířili jsme si obzory. Např. před akváriem s klaunem očkatým jsme si vysvětlili, že tu rybičku nenaučili mluvit, ale že film „Hledá se Nemo“ byl animovaný...

„Za práci

legraci!“ Stejně jako v loňském roce jsme vzali naše pomocníky z akce Den sousedů za odměnu na motokáry. Kluci i holky od rána připravovali soutěže a asistovali při nich. Většina soutěží byla na téma Kniha knih, kdy jsme děti hravou formou seznámili s několika příběhy z Bible.

„Půjdeme

na jíchod!“ mávl Románek rukou a jasně vymezil, kam by to asi mělo být. Mezi profesionálními orientačními běžci na 7. ročníku navigačního závodu Skryše nebyla naše skupina úplně typická. Drobné zdravotní handicapy jsme však kompenzovali nadšením a týmovým duchem. V dětské kategorii Kompas jsme se umístili na krásném třetím místě!

„To je klokan!“

vyjekla jedenáctiletá Deniska, když jsme na výletě vyplašili srnu. Budeme muset jít zase do zoo :-). „Pes nám spadla, pes nám spadla...“ zapěla zase čtrnáctiletá Andrejka, když měly děti za úkol zazpívat píseň, ve které vystupuje nějaké zvíře. Nedělala si legraci. Tak jsme si vysvětlili, co je to pec. Deniska ani Andrejka nejsou hloupé holky, prostě se jim jen zatím nikdo moc nevěnoval... Snažíme se to napravit. Naše výlety nejsou jen o přírodě a zdravém pohybu, ale i o přirozeném rozšíření všeobecných znalostí a celkové připravenosti do života.

Strípky ze života

„To je ale roztomilý ježeček!“

Rozněžňovala jsem se s dětmi nad čumáčkem a pacičkama na výletě kolem Starého Plzeňce, dokud mě manžel neupozornil, že ježeček neutíká z jiného důvodu, než že by byl tak trpělivý, jak jsem si původně myslela. Byl únor. Kromě ježečka nás v Plzenci upoutal ještě plakát s pozvánkou na koncert Hop trop. Vyobrazení pánové sice nebyli zdaleka tak roztomilí jako ježeček, zato únor přežili ve zdraví, což jsme mohli posoudit v březnu na skvělém koncertu v Plzni, kam jsme se nechali plakátem zlákat.

„Nemůže, bolí ji zuby!“

snažila se mě přesvědčit babička Denisky. Osmiletá Deniska stále hlídá čtyři mladší sourozence, zatímco její zbylí dva bratři si hrají venku. Maminka s tínkem nefungují. O všech sedm dětí se stará babička. Při vší úctě k babiččině výkonu jsem tentokrát byla tvrdá a Denisku jsem na víkendovou akci Robinzonáda vzala. Samozřejmě ji žádné zuby nebolely a krásně si to užila! Bylo nás tam osm Romátek a asi dvě stě „gadžů“.

„Vezmete mě na výlet? Pojedeme na tábor? Proč jsi včera nepřišla?“ Děti jsou skvělé a je jich strašně moc a já často nevím, jestli mám být ráda, že se jim na našich akcích líbí, nebo si zoufat, že se akcí nezvládáme víc... Naše děti jsou často docela malé a jejich rozlišovací časová možnost se omezuje na: včera jsi nepřišla, dneska to bylo skvělé, přijdeš zítra?

„Chceme jet na Karlštejn!“

Karlštejn byl výlet na přání rodičů. Výlety s rodiči se vyznačují krátkou trasou a zvýšenou atraktivitou. Jsme rádi, že můžeme našim dětem zprostředkovat hezké zážitky společně s jejich rodiči. Na takovéto výlety můžeme brát i ty nejmenší děti, které by bez rodičů nevydržely. Dětem zůstane vzpomínka, že je hezké jet na výlet s rodiči, že výlety nejsou výlučně starost neziskových organizací, ale i rodičů, a možná své vlastní děti také někam vezmou.

„Panda je z Asie a klokan z Austrálie, a tohle si taky pamatuju z tábora!“

Meliska v Praze perlila, náš tábor je pro ni studnicí moudrosti, na kterou je spolehnouti. Na akci „Kde bydlí kuře?“ jsme si po roce opět hezky pohráli. Moc děkujeme! Uvědomili jsme si také, jaké to je, když nevidíme, a že se k lidem s odlišností máme cho-
vat ohleduplně. Nejen my máme v životě handicap.

„Já už nemůžu!“

volal na nás Péťa. Ale závod je závod, tak Péťa začal zuby a běžel dál. V životě nás všechny čeká spousta výzev. Je dobré si uvědomit co nejdříve, že když něco chceš - třeba vyhrát závod nebo mít dobrou práci nebo vzdělání či hezkou rodinu - bude to něco stát. Na oba naše závodní týmy jsme byli moc hrdí, protože prokázaly bojovnost a vytrvalost! Zaslouženě si domů odnesly diplomy a pocit, že něco dokážou, že jsou opravdu dobří a obstojí i v konkurenci zvěncí. Na tento den budou všichni dlouho vzpomínat, což by se nestalo, kdyby ho strávili u televize nebo počítače...

Strípky ze života

„Facku jsem nedostala.“

Maminka vypravovala děti s námi ven a preventivně je zfackovala, aby se neztratily. Mně jen trochu vynadala. Měla obavy, aby jí nezavřeli, kdyby se s dětmi něco stalo. Uklidnila jsem jí, že kdyby se dětem něco stalo, když jsou se mnou venku, tak zavřou mě, a ne ji. Tak nám přibalila i malého Kryštůfka. Život není pro nikoho snadný. Každý má své strašáky, své motivace...

„Den sousedů - Den zdraví - opět Husovo náměstí ožilo pro děti!“

Díky spolupráci s projekty Státního zdravotního ústavu můžeme náš tradiční Den sousedů oživit o Den zdraví a vedle tradičního velkého bublifuku a lanových atrakcí pro děti můžeme pohovořit i s dospělými o zdravém životním stylu, např. jak si správně umývat ruce nebo díky speciálním brýlím si každý mohl zkusit, jak se orientuje opilý člověk.

„Kdy budeme zase hrát v bublině?“

Dožadují se kluci neustále. Fotbalový turnaj v nafukovací hale v dubnu 2017 se opravdu vydařil. Pozvali jsme na něj přátele ze spolku Roma Plznatar, kterým jsme pomáhali spolek založit. Hrál se s velkým nasazením, padaly góly, bylo to super!

„Přijel i tatínek!“

Máme velkou radost z toho, že se našich akcí účastní čím dál tím více rodičů našich dětí. Do dětské herny v Líních přivezl tatínek Ruda všechny čtyři své syny i manželku autobusem. Líně navštěvuje pravidelně, protože tam má příbuzné. V dětské herně byl ale poprvé s námi. Poté, co si dětskou hernu takto s námi vyzkoušel, tak tam opakovaně s rodinou zašel i bez nás. Společné zážitky dětí s rodiči jsou pro zdravý vývoj dětí velmi důležité!

„Ty zvířata fakt existují!“

David, když jsme na výletě byli podívoval se jak auto porazilo srnu. Vysvětlili jsme svědky toho, jak se kluci navzájem poučovali, ale odvezou si ji myslivci. No a naplánovali jsme výlet do zoo. V zoo nás bylo celkem 50 osob. Tři skvělé dobrovolnice v rámci Give and Gain, čtyři uvědomělé maminky, dvě Pavly z Blízského soude-da a 41 dětí. Bylo to moc fajn! David sice tvrdil, že už v zoo byl, ve Stodě, a byli tam slo-dni - živí samozřejmě. Nerozmazávali jsme to...